Zbirka odločb sodne prakse

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA
YVESA BOTA,
predstavljeni 1. februarja 2017 [1]

Združeni zadevi C-361/15 P in C-405/15 P

Easy Sanitary Solutions BV (C-361/15 P),
Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) (C-405/15 P)
proti

Group Nivelles NV

„Pritožbi – Uredba (ES) št. 6/2002 – Postopek za razglasitev ničnosti – Registrirani model Skupnosti, ki predstavlja odtok za prho – Predhodni model – Presoja novosti in individualne narave izpodbijanega modela – Dokazno breme vložnika zahteve za razglasitev ničnosti – Zahteve, povezane s prikazom predhodnega modela – Vsebina in obseg člena 3 Uredbe št. 6/2002 – Pristojnosti, podeljene uradu EUIPO v okviru izvajanja dokazov – Člen 63(1) Uredbe št. 6/2002 – Meje nadzora zakonitosti, ki ga opravlja Splošno sodišče – Člen 61(2) Uredbe št. 6/2002 – Razlog javnega reda“

I – Uvod

1. V okviru teh zadev bi moralo Sodišče pojasniti obseg pojmov in bistvenih načel za uporabo Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti [2].

2. Zlasti bi moralo Sodišče spomniti na *ratio legis* te uredbe in na pristojnosti, ki morajo oziroma ne smejo biti podeljene instancam Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) v okviru preizkusa zahteve za razglasitev ničnosti registriranega modela Skupnosti.

3. Ta spor izvira iz zahteve za razglasitev ničnosti, ki jo je družba I-Drain BVBA, ki je postala družba Group Nivelles N.V. [3], vložila zoper registrirani model, katerega imetnica je družba Easy Sanitary Solutions BV [4] in ki v skladu s to registracijo predstavlja „odtok za prho“. Družba Group Nivelles je v podporo svoji zahtevi za razglasitev ničnosti, vloženi pri oddelku EUIPO za ničnost, trdila, da ta model ni nov in nima individualne narave, pri čemer se je oprla na obstoj predhodnega modela in njegovo dostopnost javnosti. Težave, ki so se pojavile pri preizkusu te zahteve za razglasitev ničnosti, so povezane z napakami, ki so jih storili vložnica te zahteve, ker ni ustrezno prikazala svojih predhodnih stvaritev, hkrati pa tudi oddelek EUIPO za ničnost in tretji odbor EUIPO za pritožbe, ker nista znala opraviti pravilne primerjave zadevnih modelov.

1 Jezik izvirnika: francoščina.

2 UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142. Ta uredba je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1891/2006 z dne 18. decembra 2006 (UL 2006, L 386, str. 14).

3 Družbo I-Drain BVBA je od takrat prevzela družba Group Nivelles.

4 V nadaljevanju: ESS.

4. Splošno sodišče je nato s sodbo z dne 13. maja 2015, Group Nivelles/UUNT – Easy Sanitairy Solutions (Odtočna kanaleta za prho)[5], delno razveljavilo odločbo tretjega odbora EUIPO za pritožbe z dne 4. oktobra 2012[6].

5. EUIPO in družba ESS s pritožbama predlagata razveljavitev oziroma delno razveljavitev te sodbe.

6. V teh sklepnih predlogih bom Sodišču predlagal, prvič, naj po uradni dolžnosti obravnava razlog, ki se nanaša na nepristojnost Splošnega sodišča. Menim namreč, da je to v okviru preizkusa stranskega razloga prekoračilo meje nadzora zakonitosti, ki ga opravlja na podlagi člena 61(2) Uredbe št. 6/2002, tako da bo treba po mojem mnenju izpodbijano sodbo delno razveljaviti.

7. Drugič, Sodišču bom predlagal, naj zavrne pritožbo, ki jo je EUIPO vložil v zadevi C-405/15 P.

8. Na prvem mestu bom navedel, zakaj je Splošno sodišče po mojem mnenju v točkah od 77 do 79 izpodbijane sodbe dejansko napačno uporabilo pravo, ko je od EUIPO zahtevalo sestavitev prejšnjega modela z združitvijo njegovih različnih delov, prikazanih v različnih izrezkih iz katalogov, ki sta bila priložena zahtevi za razglasitev ničnosti. Pojasnil bom, da takšna obveznost, ker pomeni kršitev vsebine in obsega člena 3 Uredbe št. 6/2002, ne more biti del okvira presoje novosti modela v smislu člena 5 te uredbe niti kot takšna spadati v pristojnosti, ki so organom EUIPO podeljene s členom 63(1) navedene uredbe.

9. Na drugem mestu bom vseeno predstavil razloge, zakaj ta ugotovitev ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe.

10. Na tretjem in zadnjem mestu bom Sodišču predlagal, naj zavrne pritožbo, ki jo je vložila družba ESS.

II – Pravni okvir Unije

A – Uredba št. 6/2002

11. V skladu s členom 3, prvi odstavek, točka (a), Uredbe št. 6/2002 se model oziroma „videz“ nanaša na izgled celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti linij, obrisov, barv, oblike, teksture in/ali materialov samega izdelka in/ali značilnosti ornamentov na njem.

12. Na podlagi člena 4(1) te uredbe je varstvo videza izdelka z modelom Skupnosti pogojeno z novostjo in individualno naravo tega videza.

13. V skladu z odstavkom 2 navedene določbe se za videz izdelka, uporabljen za izdelek ali vgrajen vanj, ki predstavlja sestavni del kompleksnega izdelka, šteje, da je nov in da ima individualno naravo, le če sestavni del, potem ko je vgrajen v kompleksni izdelek, ob normalni uporabi slednjega ostane viden in če vidne značilnosti sestavnega dela same po sebi izpolnjujejo zahteve glede novosti in individualne narave.

14. Člen 5(1)(b) zadevne uredbe določa, da se registrirani model Skupnosti šteje za nov, če javnosti še ni bil dostopen enak videz izdelka pred datumom vložitve prijave za registracijo videza izdelka, za katerega se zahteva varstvo, ali, če se zahteva prednostna pravica, datumom prednostne pravice.

5 T-15/13, EU:T:2015:281, v nadaljevanju: izpodbijana sodba.

6 Zadeva R 2004/2010-3 v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med družbama I-Drain in ESS.

15. Poleg tega je v členu 5(2) Uredbe št. 6/2002 pojasnjeno, da se videzi izdelka štejejo za enake, če se njihove značilnosti razlikujejo le v nepomembnih podrobnostih.

16. V skladu s členom 6(1)(b) te uredbe se šteje, da ima registrirani model Skupnosti individualno naravo, če se celotni vtis, ki ga naredi na seznanjenega uporabnika, razlikuje od celotnega vtisa, ki ga naredi videz izdelka, ki je bil dostopen javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo, ali, če se zahteva prednostna pravica, datumom prednostne pravice.

17. Na podlagi člena 7(1) navedene uredbe se za namen uporabe členov 5(1)(b) in 6(1)(b) iste uredbe šteje, da je bil videz izdelka dostopen javnosti, če je bil objavljen po registraciji ali kako drugače, razstavljen, uporabljen pri trgovanju ali drugače razkrit pred datumom, na katerega je bil videz izdelka, za katerega se zahteva varstvo, prvič dostopen javnosti, razen če ti dogodki v normalnem poteku poslovanja ne bi mogli utemeljeno postati znani specializiranim krogom zadevnega področja, ki delujejo v Evropski uniji.

18. Člen 10 Uredbe št. 6/2002, naslovljen „Obseg varstva“, v odstavku 1 določa, da obseg varstva iz modela Skupnosti zajema vsak videz izdelka, ki na seznanjenega uporabnika ne naredi drugačnega celotnega vtisa.

19. V skladu s členom 25(1)(b) te uredbe se model Skupnosti lahko razglasi za ničen, če ne izpolnjuje zahtev členov od 4 do 9 navedene uredbe.

20. V okviru naslova VII, naslovljenega „Pritožbe“, člen 61(2) navedene uredbe določa, da se „[t]ožba [pri Sodišču] lahko vloži zaradi kršitev pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil“.

21. Poleg tega je pod naslovom VIII, naslovljenim „Postopek pred uradom“, v členu 63(1) Uredbe št. 6/2002 navedeno, da „[v] postopku urad preveri dejstva po uradni dolžnosti. Vendar pa je urad v postopku v zvezi z razglasitvijo ničnosti pri tem preizkusu omejen na dejstva, dokaze in argumente, podane s strani strank, in zahtevani ukrep“.

22. V skladu s členom 65(1) te uredbe lahko EUIPO v postopkih uporablja sredstva za izvajanje ali pridobivanje dokazov, zlasti zasliši stranke in priče, zahteva informacije ter predložitev dokumentov in dokazov ali tudi odredi izvedenska mnenja.

B – Uredba št. 2245/2002

23. Nazadnje, Uredba Komisije (ES) št. 2245/2002 z dne 21. oktobra 2002 o izvajanju Uredbe št. 6/2002[7] v členu 28(1)(b)(v) in (vi) določa:

„1. Zahteva uradu za razglasitev ničnosti v skladu s členom 52 Uredbe […] št. 6/2002 vsebuje:

[…]

(b) v zvezi z razlogi, na katerih temelji zahteva:

[…]

7 UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 31, str. 14, v nadaljevanju: izvedbena uredba.

(v) če je razlog za ničnost, da registrirani model Skupnosti ne izpolnjuje zahtev iz člena 5 ali 6 Uredbe […] št. 6/2002, navedbo ali reprodukcijo prejšnjih modelov, ki bi lahko bili ovira za novost ali individualno naravo registriranega modela Skupnosti, ter dokumente, ki dokazujejo obstoj teh prejšnjih modelov;

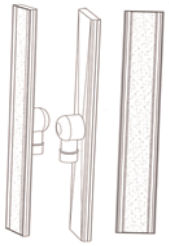
(vi) navedbe dejstev, dokazila in argumente v podporo navedenih razlogov;

[…]“

III – Dejansko stanje

24. Družba ESS je imetnica modela Skupnosti, registriranega pod številko 000107834-0025 na podlagi prijave, ki je bila vložena 28. novembra 2003 (v nadaljevanju: izpodbijani model).

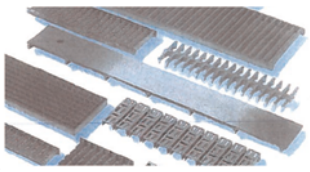
25. Izpodbijani model je prikazan tako:

26. Ta model v skladu s to registracijo predstavlja „odtok za prho (shower drain)“.

27. Družba I-Drain je 3. septembra 2009 pri EUIPO vložila zahtevo za razglasitev ničnosti izpodbijanega modela na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002. V zahtevi za razglasitev ničnosti je vložnica trdila, da izpodbijani model ne izpolnjuje pogojev, določenih v členih od 4 do 9 Uredbe št. 6/2002, ker tisti del tega modela, ki ob normalni uporabi ostane viden, in sicer pokrivna plošča brez lukenj, ni nov in nima individualne narave.

28. Vložnica je v podporo svoji zahtevi za razglasitev ničnosti ter v dokaz obstoja enakega predhodnega modela in njegove dostopnosti javnosti predložila izrezke iz katalogov izdelkov družbe Blücher iz let 1998 in 2000[8], v katerih je bila ta slika (v nadaljevanju: predhodni model):

29. Oddelek EUIPO za ničnost je z odločbo z dne 23. septembra 2010 ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti izpodbijanega modela na podlagi člena 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002, ker je menil, da izpodbijani model ni nov v smislu člena 5 te uredbe.

30. Oddelek za ničnost je izhajal iz načela, da je edini sestavni del izpodbijanega modela, ki je viden po namestitvi, njegova pokrivna plošča. Presodil je torej, da je ta plošča enaka plošči, prikazani v središču slike v točki 28 zgoraj, in zgolj na tej podlagi ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti.

8 V nadaljevanju: kataloga Blücher.

31. Družba ESS je 15. oktobra 2010 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost.

32. Med tem postopkom sta stranki v podporo svojim trditvam predložili nova dejstva in dokaze, ki jih je tretji odbor EUIPO za pritožbe dopustil.

33. Ta odbor je z odločbo z dne 4. oktobra 2012 razveljavil odločbo oddelka za ničnost (v nadaljevanju: sporna odločba).

34. Tretji odbor EUIPO za pritožbe je v nasprotju z oddelkom za ničnost presodil, da je izpodbijani model sestavljen ne le iz pravokotne pokrivne plošče, ampak tudi iz stranskih utorov in zunanjih površin odtoka za prho. Zato je ta model primerjal s predhodnim modelom, glede katerega je menil, da sestoji „iz povsem preprostega pravokotnega odtoka za prho, sestavljenega iz pokrivne plošče z luknjo“. [9]

35. Na podlagi tega je tretji odbor EUIPO za pritožbe menil, da je izpodbijani model nov v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002, ker ni enak predhodnemu modelu, saj med tema modeloma obstajajo „takoj opazne“ razlike, ki niso „niti neznatne niti jih ni težko objektivno oceniti“. [10]

36. Posledično je tretji odbor EUIPO za pritožbe vrnil zadevo oddelku za ničnost.

IV – Postopek pred Splošnim sodiščem

A – Tožbeni razlogi strank

37. Družba Group Nivelles je 7. januarja 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razveljavitev sporne odločbe.

38. Družba Group Nivelles je v utemeljitev te tožbe navedla en tožbeni razlog, ki se je nanašal na napako tretjega odbora EUIPO za pritožbe pri primerjavi izpodbijanega modela s predhodnim modelom, na katerega se je sklicevala v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti. Menila je, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe zaradi te napake napačno ugotovil, da je izpodbijani model nov v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002. V ta namen je družba Group Nivelles predložila nov dokument, s katerim je želela dokazati neobstoj novosti izpodbijanega modela. Tožeča stranka je Splošnemu sodišču tudi predlagala, naj spremeni sporno odločbo.

39. Družba ESS je v odgovoru na tožbo, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 15. julija 2013, predlagala razveljavitev sporne odločbe iz drugega razloga od tistih, ki jih je v razveljavitveni tožbi navedla družba Group Nivelles. Družba ESS je namreč zatrdila, da tretji odbor EUIPO za pritožbe v točki 31 sporne odločbe, prvič, sploh ni upošteval njenih trditev, s katerimi je želela dokazati, da se zaradi uporabe v industriji, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, ta model razlikuje od izpodbijanega modela, in drugič, v zvezi s tem ni ustrezno obrazložil svoje odločbe. [11] Zato je družba ESS navedla, da tretji odbor EUIPO za pritožbe ni pravilno opredelil predhodnega modela, kar je vplivalo na presojo utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti.

9 Točka 31 sporne odločbe.

10 Točka 32 sporne odločbe.

11 Družba ESS podpira tezo, v skladu s katero se na podlagi predhodnega modela, ki ga je navedla družba Group Nivelles in je prikazan v katalogih Blücher, ne moreta izpodbiti novost in individualna narava izpodbijanega modela, ker so s tem predhodnim modelom zajeti drugačni izdelki, in sicer odtočne kanalete za tekočine, namenjene uporabi v industriji.

B – Izpodbijana sodba

40. Izpodbijana sodba je sestavljena iz treh delov.

41. V prvem delu, ki zajema točke od 15 do 35 te sodbe, je Splošno sodišče preučilo vprašanja dopustnosti, ki sta jih izpostavila družba ESS in EUIPO. To razlogovanje se s tema pritožbama ne izpodbija.

42. V drugem delu navedene sodbe, ki ga tvorijo točke od 36 do 92, je Splošno sodišče preučilo tožbena predloga, ki ju je podala družba Group Nivelles v okviru razveljavitvene tožbe.

43. Splošno sodišče je na prvem mestu (točke od 36 do 88 izpodbijane sodbe) sprejelo edini tožbeni razlog družbe Group Nivelles.

44. Splošno sodišče je najprej v točkah od 59 do 70 navedene sodbe razsodilo, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe dejansko storil napako pri presoji novosti izpodbijanega modela, ker je vse vidne značilnosti tega modela primerjal zgolj z enim elementom predhodnega modela, zaradi česar torej v sporni določbi ni izpeljal pravilnih posledic iz napake, ki jo je ugotovil pri ravnanju oddelka za ničnost. To razlogovanje se v okviru teh pritožb ne izpodbija.

45. Nato je Splošno sodišče v točkah od 71 do 86 navedene sodbe preizkusilo različne trditve, ki sta jih podala EUIPO in družba ESS, da bi preverilo, ali je z njimi mogoče izpodbiti to presojo. Nato je Splošno sodišče vse te trditve zavrnilo in ob tem EUIPO naložilo novo obveznost, ki jo ta urad izpodbija v okviru pritožbe. Splošno sodišče je ob koncu te analize sprejelo edini tožbeni razlog, ki ga je podala družba Group Nivelles v okviru svoje tožbe, in ugodilo njenemu predlogu za razveljavitev.

46. Splošno sodišče je na drugem mestu (točke od 89 do 92 izpodbijane sodbe) zavrnilo predlog družbe Group Nivelles za spremembo sporne odločbe, ker je presodilo, da ne more namesto instanc EUIPO opraviti celotnega preizkusa novosti izpodbijanega modela.

47. V tretjem in zadnjem delu navedene sodbe, ki zajema točke od 93 do 139, je Splošno sodišče preučilo stranski tožbeni razlog, ki ga je navedla družba ESS in je temeljil na kršitvi obveznosti obrazložitve.

48. Potem ko je Splošno sodišče v točki 100 navedene sodbe ugotovilo, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe zadostno obrazložil svojo odločbo, se je v točkah od 102 do 133 navedene sodbe lotilo preučitve, ali lahko opredelitev natančnega izdelka, v katerega je vgrajen predhodni model, ki se navaja v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti, vpliva na presojo novosti ali individualne narave izpodbijanega modela. Ob koncu te analize je Splošno sodišče presodilo, da je bilo to merilo dejansko upoštevno za presojo individualne narave izpodbijanega modela. Nato je razsodilo, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe zmotno opredelil izdelek v središču prikaza, ki je bil priložen zahtevi za razglasitev ničnosti, kot „odtok za prho“, in tako ugodilo predlogu za razveljavitev, ki ga je podala družba ESS.

49. Splošno sodišče je torej z izpodbijano sodbo sprejelo tako edini tožbeni razlog družbe Group Nivelles kot stranski tožbeni razlog družbe ESS in posledično razveljavilo sporno odločbo. Nasprotno pa je zavrnilo predlog družbe Group Nivelles za spremembo te odločbe.

V – Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

50. EUIPO s pritožbo v zadevi C-405/15 P Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo ter družbama Group Nivelles in ESS naloži plačilo stroškov, ki so nastali temu uradu.

51. Družba ESS Sodišču predlaga, naj ugodi pritožbi v delu, ki zadeva prva dva pritožbena razloga urada EUIPO, in družbi Group Nivelles naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil EUIPO. Sodišču prav tako predlaga, naj zavrne pritožbo v delu, ki zadeva tretji pritožbeni razlog urada EUIPO, in EUIPO naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila družba ESS v zvezi s tem pritožbenim razlogom.

52. Družba Group Nivelles pa Sodišču predlaga, naj zavrne to pritožbo in uradu EUIPO naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali.

53. Združeno kraljestvo, ki mu je bilo s sklepom predsednika Sodišča z dne 20. januarja 2016 dovoljeno intervenirati v podporo predlogom urada EUIPO, Sodišču predlaga, naj razveljavi izpodbijano sodbo, pri čemer ta država predlaga, da sama nosi svoje stroške.

54. Družba ESS s pritožbo v zadevi C-361/15 P Sodišču predlaga, naj delno razveljavi izpodbijano sodbo in neuspeli stranki naloži plačilo stroškov tega postopka.

55. EUIPO in družba Group Nivelles Sodišču predlagata, naj zavrne to pritožbo in pritožnici naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasil vsak od njiju.

56. Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 8. junija 2016 združil zadevi C-361/15 P in C-405/15 P za ustni postopek in izdajo sodbe.

VI – Uvodne ugotovitve

57. V okviru teh pritožb Sodišču predlagam, naj po uradni dolžnosti obravnava razlog, ki je po mojem mnenju razlog javnega reda, in sicer ta, da Splošno sodišče ni upoštevalo meja svojega nadzora zakonitosti, kot je opredeljen v členu 61(2) Uredbe št. 6/2002.

58. Iz razlogov, ki jih bom predstavil, se mi namreč zdi, da je Splošno sodišče prekoračilo pooblastila, ki so mu podeljena v okviru njegovega nadzora zakonitosti sporne odločbe.

59. Kršitev pravil o pristojnosti spada pod bistveno kršitev postopka in jo je kot tako treba šteti za razlog javnega reda, ki ga je treba obravnavati po uradni dolžnosti.[12] Namen teh pravil je namreč zagotoviti eno od temeljnih vrednot pravnega reda Unije, in sicer institucionalno ravnovesje, na katerem temelji načelo delitve pristojnosti med EUIPO in Splošnim sodiščem, ki ga je zakonodajalec izrazil v členu 61 Uredbe št. 6/2002. Poleg tega so ta pravila očitno določena v interesu skupnosti na splošno.

60. Sodišče, ki ima vlogo zagotavljanja spoštovanja prava, mora torej zagotoviti, da Splošno sodišče, ko odloča o razveljavitveni tožbi, ne prekorači pristojnosti, ki mu jih je podelil zakonodajalec v okviru tožb, vloženih zoper odločbe odborov EUIPO za pritožbe.

61. Sodišče je poleg tega v sodni praksi večkrat potrdilo, da je nepristojnost izdajatelja izpodbijanega akta razlog javnega reda, ki ga sodišče Unije lahko obravnava ali celo mora obravnavati po uradni dolžnosti, tudi če mu nobena od strank tega ni predlagala.[13]

12 V skladu s sodno prakso mora sodišče Skupnosti po uradni dolžnosti obravnavati nepristojnost izdajatelja izpodbijanega akta. Glej v tem smislu sodbe z dne 10. maja 1960, Nemčija/Visoka oblast (19/58, EU:C:1960:19, str. 488); z dne 30. septembra 1982, Amylum/Svet (108/81, EU:C:1982:322, točka 28); z dne 13. julija 2000, Salzgitter/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, točki 56 in 57); z dne 27. februarja 1992, BASF in drugi/Komisija (T-79/89, od T-84/89 do T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89, T-102/89 in T-104/89, EU:T:1992:26, točka 31); z dne 24. septembra 1996, Marx Esser in del Amo Martinez/Parlament (T-182/94, EU:T:1996:130, točka 44); z dne 28. januarja 2003, Laboratoires Servier/Komisija (T-147/00, EU:T:2003:17, točka 45), ter z dne 21. septembra 2005, Kadi/Svet in Komisija (T-315/01, EU:T:2005:332, točka 61).

13 Sodba z dne 13. julija 2000, Salzgitter/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, točka 56 in navedena sodna praksa), ter sklep z dne 13. aprila 2011, Planet/Komisija (T-320/09, EU:T:2011:172, točka 41 in navedena sodna praksa).

62. V tem primeru opozarjam, da so bile stranke pozvane k predložitvi stališč glede tega vprašanja.

63. Po mojem mnenju torej ni ovir za to, da Sodišče po uradni dolžnosti obravnava ta pritožbeni razlog, ki je po mojem mnenju razlog javnega reda.

VII – Razlog javnega reda: Splošno sodišče ni upoštevalo meja svojega nadzora zakonitosti v okviru preizkusa stranskega razloga, ki ga je podala družba ESS

64. V skladu s členom 61(2) Uredbe št. 6/2002 se lahko tožba zoper odločbe odborov EUIPO za pritožbe vloži pri Splošnem sodišču zaradi kršitve Pogodbe, te uredbe ali katerega koli pravnega pravila v zvezi z njuno uporabo.

65. Na podlagi sodne prakse je iz te določbe razvidno, da lahko Splošno sodišče razveljavi ali spremeni odločbo, ki je predmet tožbe, le če so takrat, ko je bila sprejeta, obstajali razlogi za razveljavitev ali spremembo, navedeni v členu 61(2) navedene uredbe.[14] Iz tega izhaja, da reformatorično pooblastilo, ki je priznano Splošnemu sodišču, temu ne daje možnosti, da presojo odbora EUIPO za pritožbe nadomesti s svojo lastno presojo, še manj pa, da opravi presojo glede predmeta, do katerega se ta odbor še ni opredelil.[15]

66. Splošno sodišče pa se je v okviru preizkusa stranskega tožbenega razloga, ki ga je navedla družba ESS, in zlasti v točkah od 112 do 133 izpodbijane sodbe lotilo preučitve, ali je uporaba, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, ki je bil navajan v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti, dejansko upošteven dejavnik za presojo novosti ali individualne narave izpodbijanega modela, kar je vprašanje, ki ga tretji odbor EUIPO za pritožbe v sporni odločbi ni obravnaval.

67. V obravnavanem primeru sta stranki o tem vprašanju resda razpravljali pred instancama EUIPO.[16] Oddelek za ničnost je v točki 20 svoje odločbe zavrnil argument in pojasnil, da uporaba, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, ni upošteven dejavnik za primerjavo zadevnih modelov, ker ne gre za dejavnik, ki bi bil povezan z videzom izdelka.

68. Poleg tega je družba ESS pred Splošnim sodiščem še enkrat zagovarjala tezo, da uporaba v industriji, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, vpliva na presojo utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti.[17]

69. Vendar kot je Splošno sodišče izrecno poudarilo v točki 111 izpodbijane sodbe, tretji odbor EUIPO za pritožbe v sporni odločbi „ni zavzel stališča“ do tega vprašanja.

70. Zato je Splošno sodišče s tem, da se je z vidika trditev in dokazov, ki so bili predmet razprav oziroma ki so bili predloženi pred tretjim odborom EUIPO za pritožbe, lotilo preučitve členov od 5 do 7 Uredbe št. 6/2002 namesto tega odbora, torej spremenilo sporno odločbo, ne da bi prej ugotovilo, da je v zvezi s to odločbo podan eden od razlogov za razveljavitev iz člena 61(2) Uredbe št. 6/2002 in zlasti da je navedena odločba pomanjkljivo obrazložena.

71. Presoja Splošnega sodišča je glede tega zelo protislovna.

14 Glej po analogiji sodbo z dne 5. julija 2011, Edwin/UUNT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, točka 71).

15 Sodba z dne 5. julija 2011, Edwin/UUNT (C-263/09 P, EU:C:2011:452, točka 72).

16 Glej točke od 104 do 111 izpodbijane sodbe.

17 Glej točke od 93 do 96 in 101 izpodbijane sodbe.

72. Družba ESS je namreč prav tretjemu odboru EUIPO za pritožbe očitala, da ni obrazložil svoje odločbe in da ni upošteval njenih trditev glede vprašanja, ali je uporaba, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, upoštevna za presojo novosti izpodbijanega modela, zaradi česar je bila ta odločba nerazumljiva. [18]

73. Splošno sodišče pa je odločno zavrnilo tožbeni razlog, ki se je nanašal na pomanjkljivo obrazložitev sporne odločbe, in v točki 100 izpodbijane sodbe presodilo, da je sporna odločba „v zvezi s tem zadostno obrazložena, saj je v njeni točki 31 navedeno, da gre za ‚odtok za prho'".

74. Vendar je Splošno sodišče v naslednjih točkah, in sicer od 101 do 133, te sodbe ne samo temeljito preučilo upoštevnost tega dejavnika z vidika trditev in dokazov, o katerih sta stranki razpravljali oziroma ki sta jih predložili v postopku, kar je torej storilo namesto tretjega odbora EUIPO za pritožbe, ampak tudi ugotovilo upoštevnost tega dejavnika za presojo individualne narave izpodbijanega modela.

75. To protislovje v analizi Splošnega sodišča je nedvomno posledica nezadostnosti obrazložitve sporne odločbe, ki je kot take Splošno sodišče ni sankcioniralo.

76. Po mojem mnenju bi se moralo Splošno sodišče omejiti na ugotovitev, da je sporna odločba pomanjkljivo obrazložena, in ne bi smelo posegati v presojo tretjega odbora EUIPO za pritožbe glede trditev, o katerih sta stranki razpravljali pred njim. [19]

77. Vloga Splošnega sodišča je namreč preveriti, ali so odločbe, ki jih izdajo odbori EUIPO za pritožbe, obrazložene v skladu s členom 62 Uredbe št. 6/2002, saj je obveznost obrazložitve, kot je Splošno sodišče zelo pravilno poudarilo v točki 98 izpodbijane sodbe, bistvena procesna zahteva. Sodišču, ki pomeni zadnjo stopnjo nadzora, je tako treba omogočiti, da pozna izid, ki ga je odbor EUIPO za pritožbe namenil trditvam, ki sta jih navedli stranki, in razloge, ki so eventualno utemeljevali zavrnitev teh trditev.

78. Čeprav gre v obravnavani zadevi za tretjo in zadnjo stopnjo pravnih sredstev, [20] je treba ugotoviti, da razlogi, zaradi katerih je tretji odbor EUIPO za pritožbe zavrnil trditve, ki sta jih stranki podali glede vprašanja, ali je uporaba, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, upoštevna za presojo novosti modela, še vedno niso znani.

79. Glede na nenatančnost besedila sporne odločbe Splošno sodišče zato ni moglo opraviti take preučitve, ne da bi prej razveljavilo to odločbo zaradi pomanjkljive obrazložitve.

80. S tem, da je Splošno sodišče izvedlo analizo iz točk od 112 do 133 namesto tretjega odbora EUIPO za pritožbe, je torej po mojem mnenju prekoračilo meje nadzora zakonitosti odločb odborov EUIPO za pritožbe, kot je ta nadzor predviden v členu 61(2) Uredbe št. 6/2002, s čimer je prekoračilo svoje pristojnosti v okviru preizkusa stranskega razloga, ki ga je pred njim navajala družba ESS.

81. Posledično menim, da je treba izpodbijano sodbo razveljaviti v delu, v katerem je Splošno sodišče v točkah od 112 do 133 te sodbe presodilo, ali je opredelitev izdelka, v katerega je vgrajen predhodni model, upošteven dejavnik za presojo novosti ali individualne narave izpodbijanega modela. [21]

18 Glej točki 93 in 96 izpodbijane sodbe.

19 Splošno sodišče je sicer zavzelo to držo pri preučitvi predloga družbe Group Nivelles za spremembo (točka 91 izpodbijane sodbe).

20 Odločba oddelka za ničnost je bila predmet prvega pravnega sredstva, vloženega pri tretjem odboru EUIPO za pritožbe, odločba tega odbora je bila izpodbijana pred Splošnim sodiščem, katerega sodba je danes predmet pritožbe.

21 Sodišče je v sodni praksi omejilo obseg sodnega nadzora, ki ga Splošno sodišče opravlja nad odločbami odbora EUIPO za pritožbe na področju industrijskih modelov, na preučitev očitnih napak pri presoji, kadar je ta odbor pozvan k zelo tehnični presoji, kar upravičuje, da se mu prizna določena stopnja diskrecije (sodba z dne 18. oktobra 2012, Neuman in Galdeano del Sel/Baena Grupo (C-101/11 P in C-102/11 P, EU:C:2012:641, točki 41 in 42 ter navedena sodna praksa)).

82. V teh okoliščinah Sodišču predlagam, naj ne preuči tretjega razloga iz pritožbe, ki jo je vložil EUIPO (C-405/15 P), in prvega razloga iz pritožbe, ki jo je vložila družba ESS (C-361/15 P), ker sta navedena razloga usmerjena zoper presojo Splošnega sodišča iz točk od 112 do 133 izpodbijane sodbe.

VIII – Pritožba, ki jo je vložil EUIPO, v zadevi C-405/15 P

83. EUIPO v utemeljitev svoje pritožbe navaja tri pritožbene razloge.

84. S prvim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 63(1) Uredbe št. 6/2002, s čimer se postavlja vprašanje dokaznega bremena in izvajanja dokazov v okviru postopka za razglasitev ničnosti registriranega modela.

85. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo člen 5 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 25(1)(b) te uredbe, pri čemer EUIPO graja presoje Splošnega sodišča v zvezi z načinom preizkusa glede novosti izpodbijanega modela.

86. Trditve, s katerimi EUIPO utemeljuje ta pritožbena razloga, sicer temeljijo na različnih pravnih določbah, vendar se prekrivajo in se nanašajo na točke izpodbijane sodbe, ki jih je treba razumeti in razlagati povezano. Zato bom prva dva pritožbena razloga preizkusil skupaj.

87. Nazadnje, tretji pritožbeni razlog se nanaša na kršitev členov 6 in 7 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 25(1)(b) te uredbe, pri čemer EUIPO na tem mestu izpodbija razlogovanje Splošnega sodišča v zvezi z upoštevnostjo opredelitve izdelka, za katerega se uporablja predhodni model ali v katerega je ta model vključen, za presojo individualne narave izpodbijanega modela.

88. Kar zadeva del, v katerem je ta pritožbeni razlog usmerjen proti obrazložitvi, katere razveljavitev predlagam iz razloga, da je Splošno sodišče prekoračilo meje sodnega nadzora, predlagam Sodišču, naj ga ne preuči.

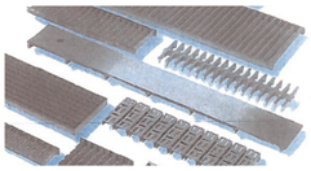
A – Prvi pritožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 63(1) Uredbe št. 6/2002, in drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo člen 5 te uredbe v zvezi z novostjo modela Skupnosti v povezavi s členom 25(1)(b) navedene uredbe

89. Pred začetkom analize teh pritožbenih razlogov je treba navesti, da spor, o katerem mora danes odločati Sodišče, izvira iz nepravilne opredelitve predhodnega modela, uveljavljanega v okviru zahteve za razglasitev ničnosti, ker družba Group Nivelles pred instancama EUIPO ni predložila nobene slike, na kateri bi bil prikazan celotni odtočni sistem za tekočine, ki ga je ponujala družba Blücher. [22]

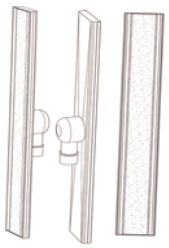
90. Treba je torej upoštevati, v kakšnem okviru in na kakšen način sta instanci EUIPO presojali novost izpodbijanega modela.

22 Kot je razvidno iz točk 68 in 76 izpodbijane sodbe, ki ju EUIPO ne izpodbija, je popolno sliko tega sistema predložila družba ESS v pripombah, podanih pred oddelkom za ničnost. Group Nivelles je šele v prilogi k svoji začetni vlogi predložila to sliko Splošnemu sodišču, ki je pravilno presodilo, da gre za nedopustno listino (glej točke od 21 do 24 izpodbijane sodbe).

91. V okviru zahteve za razglasitev ničnosti je namreč njena vložnica prikazala tisti del modela, za katerega je menila, da je viden ob normalni uporabi, in sicer pokrivno ploščo, ki je bila v katalogih Blücher prikazana tako:

92. Oddelek za ničnost je menil, da je edini sestavni del izpodbijanega modela, ki je viden po namestitvi, njegova pokrivna plošča, ki je bila prikazana tako:

93. Presodil je, da je ta plošča enaka plošči, prikazani v predhodnem modelu, in na tej podlagi ugodil zahtevi za razglasitev ničnosti, ki jo je vložila družba I-Drain.

94. Tretji odbor EUIPO za pritožbe pa je menil, da po namestitvi ostanejo vidni tudi drugi sestavni deli odtoka za prho, ki ga predstavlja izpodbijani model. Zato je primerjal izpodbijani model, sestavljen ne le iz pravokotne pokrivne plošče, ampak tudi iz stranskih utorov in zunanjih površin odtoka, zgolj s pokrivno ploščo, prikazano v predhodnem modelu, ter tako sklenil, da modela nista enaka, in razveljavil odločbo oddelka za ničnost.

95. Nato je družba Group Nivelles pred Splošnim sodiščem v Prilogi A.9 k svoji začetni vlogi predložila nov dokument (označen kot str. 76 te priloge), v katerem je prikazana popolna slika odtočnega sistema za tekočine, kot ga je ponujala družba Blücher. Splošno sodišče je pravilno presodilo, da je ta dokument nedopusten.

96. EUIPO je v stališčih, vloženih pri Splošnem sodišču, trdil, da družba Group Nivelles ni dokazala obstoja modela, ki bi bil predhoden izpodbijanemu in katerega vse značilnosti bi bile enake zadnjemu.

97. Splošno sodišče je v okviru preizkusa te trditve v točkah od 77 do 79 izpodbijane sodbe presodilo:

„77 Vsekakor je treba […] v primeru modela, sestavljenega iz več delov, šteti, da je bil ta dostopen javnosti v smislu člena 5(1) Uredbe št. 6/2002, kadar so bili javnosti dostopni vsi sestavni deli in je bilo pri tem jasno navedeno, da so ti sestavni deli namenjeni za to, da se sestavijo in tako tvorijo določen izdelek, s čimer se tako omogoči določitev oblike in značilnosti tega modela.

78 Z drugimi besedami, ni mogoče dopustiti stališča, da ima model nov videz v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002, če sestoji zgolj iz združitve modelov, ki so javnosti že dostopni, in glede katerih je bilo že navedeno, da je njihov namen, da se uporabljajo skupaj.

79 V obravnavani zadevi to pomeni, da če je bilo zaradi [navedenih] razlogov […] iz katalogov Blücher jasno razvidno, da je pokrivna plošča, prikazana v središču slike […], namenjena za to, da se sestavi s posodami in odtoki iz ponudbe družbe Blücher, ki so prav tako prikazani v teh katalogih, in tako tvori celotni odtočni sistem za tekočine, bi moral [EUIPO] pri preizkusu novosti izpodbijanega

modela tega med drugim primerjati z odtokom za tekočine, ki bi bil sestavljen iz zadevne pokrivne plošče in drugih sestavnih delov odtočnega sistema za tekočine iz ponudbe družbe Blücher, in to tudi, če v navedenih katalogih ne bi bilo nobene slike take sestave."

98. EUIPO prvi pritožbeni razlog utemeljuje s trditvijo, da je Splošno sodišče v točki 79 izpodbijane sodbe kršilo člen 63(1) Uredbe št. 6/2002 in zlasti načela, ki jih je treba spoštovati v zvezi z dokaznim bremenom in izvajanjem dokazov v okviru tožbe za razveljavitev registriranega modela, ker je zahtevalo, naj sestavi predhodni model na podlagi različnih izvlečkov iz katalogov, ki so bili priloženi k zahtevi za razglasitev ničnosti.

99. EUIPO drugi pritožbeni razlog utemeljuje s trditvijo, da je Splošno sodišče v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe kršilo pravila, ki jih je treba spoštovati pri presoji novosti modela Skupnosti, iz člena 5 Uredbe št. 6/2002, ker mu je postavilo obveznost, da sestavi različne sestavne dele nekega modela, ki so postali dostopni ločeno.

100. Ta pritožbena razloga je treba preučiti skupaj, ker se z obema od njiju postavlja vprašanje zakonitosti te obveznosti z vidika materialnopravnih in procesnih določb Uredbe št. 6/2002.

101. Poleg tega, čeprav se s prvim pritožbenim razlogom izpodbija razlogovanje, ki ga je Splošno sodišče uporabilo v točki 79 izpodbijane sodbe, z drugim pritožbenim razlogom pa se izpodbijajo presoje Splošnega sodišča v točkah 77 in 78 navedene sodbe, je treba te točke preučiti skupaj.

102. Točki 78 in 79 izpodbijane sodbe je treba namreč razumeti in razlagati ob upoštevanju načela, ki ga je Splošno sodišče izpeljalo v točki 77 navedene sodbe. To je zelo jasno razvidno iz, prvič, dikcije „z drugimi besedami", ki jo je Splošno sodišče uporabilo v uvodu točke 78 navedene sodbe, in drugič, dikcije „v obravnavani zadevi to pomeni", ki jo je to sodišče uporabilo v točki 79 navedene sodbe, tako da Splošno sodišče v obravnavani zadevi ugotovitev izpeljuje iz načela, ki ga je prej postavilo.

1. Trditve strank

a) Prvi pritožbeni razlog

103. EUIPO v bistvu izpodbija način, na katerega je Splošno sodišče izvajalo dokaze, ki jih je tožeča stranka predložila v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti, in ugotovitve, ki jih je iz tega izpeljalo v točki 79 izpodbijane sodbe v zvezi z obveznostmi, ki naj bi jih imel EUIPO v okviru izvajanja dokazov, ki jih predloži vložnik zahteve za razglasitev ničnosti.

104. EUIPO trdi, da je Splošno sodišče kršilo člen 63(1) Uredbe št. 6/2002, ko je v točkah 74 in 79 izpodbijane sodbe presodilo, da predhodni model, naveden v podporo zahtevi za razglasitev ničnosti, tvori ne le pokrivna plošča, ki je del predhodnega modela, ampak celotni odtočni sistem za tekočine.

105. Splošno sodišče naj bi tako s tem, da je opredelilo, kateri od predhodnih modelov iz katalogov Blücher so upoštevni za presojo utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti, nadomestilo vložnico zahteve za razglasitev ničnosti.

106. S tem pa naj Splošno sodišče na eni strani ne bi upoštevalo pristojnosti, ki so podeljene uradu EUIPO v okviru preizkusa zahteve za razglasitev ničnosti in so navedene v členu 63(1) Uredbe št. 6/2002, ter na drugi strani obveznosti, ki jih ima vložnik zahteve za razglasitev ničnosti, ko želi dokazati obstoj predhodnega modela, ki ima enak videz oziroma naredi podoben celotni vtis, in so navedene v členu 28(1)(b)(v) in (vi) izvedbene uredbe.

107. EUIPO trdi, da mora vložnik zahteve za razglasitev ničnosti na podlagi zadnjenavedene določbe, pa tudi na podlagi načel, ki jih je Sodišče upoštevalo v točki 25 sodbe z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions [23], v listinah, ki jih predloži, natančno opredeliti, kateri predhodni modeli so upoštevni za sproženi postopek za razglasitev ničnosti. Tako naj ne bi mogel nadomestiti vložnika zahteve za razglasitev ničnosti pri izvajanju dokazov.

108. Prvič, svoje odločbe naj ne bi mogel opreti na dokaz, ki ga ni predložila nobena od strank, ali na predhodni model, na katerega se vložnik zahteve za razglasitev ničnosti ni izrecno skliceval, kot naj bi bilo to v obravnavanem primeru.

109. Drugič, ne bi naj mu bilo treba iskati, kateri predhodni model bi bil lahko upošteven med vsemi modeli, predstavljenimi v dokumentih, ki jih je predložil vložnik zahteve, saj naj bi bilo tako ravnanje enakovredno dajanju prednosti eni stranki pred drugo in naj bi pomenilo kršitev pravice do obrambe.

110. Tretjič, tudi če bi bil v dokumentih, ki jih je predložil vložnik zahteve za razglasitev ničnosti, prikazan model, ki bi bil enak izpodbijanemu, naj svoje odločbe ne bi mogel po uradni dolžnosti opreti na to predhodnost, če je vložnik zahteve svojo utemeljitev oprl na druge modele.

111. V obravnavanem primeru naj ne bi niti iz zahteve za razglasitev ničnosti niti iz pripomb, ki jih je predložila družba Group Nivelles tako pred oddelkom EUIPO za ničnost kot pred tretjim odborom EUIPO za pritožbe, izhajalo, da je ta družba jasno opredelila in navedla – v smislu člena 28(1)(b)(v) izvedbene uredbe – celotni odtočni sistem za tekočine kot predhodni model, na katerega se je sklicevala v podporo zahtevi za razglasitev ničnosti. Oddelek za ničnost naj bi tako omejil primerjalni preizkus izpodbijanega modela in predhodnega modela zgolj na pokrivno ploščo, ne da bi upošteval druge značilnosti, za katere naj bi tretji odbor EUIPO za pritožbe pozneje presodil, da so upoštevne za to primerjavo, kot sta oblika posode in obstoj stranskih rež.

112. EUIPO navaja, da se je družba Group Nivelles šele v fazi tožbe, vložene pri Splošnem sodišču, in torej prepozno, sklicevala na celotni odtočni sistem za tekočine. Posledično naj bi moralo Splošno sodišče ugotoviti, da tožeča stranka s tem spreminja predmet postopka pred odborom EUIPO za pritožbe v smislu člena 135(4) svojega poslovnika.

113. Družba ESS se v odgovoru na pritožbo pridružuje trditvam urada EUIPO.

114. Družba Group Nivelles nasprotno meni, da EUIPO nepravilno presoja upoštevna dejstva, in Sodišču predlaga, naj zavrne ta pritožbeni razlog kot neutemeljen.

b) Drugi pritožbeni razlog

115. EUIPO drugi pritožbeni razlog utemeljuje z dvema očitkoma.

116. EUIPO s prvim očitkom trdi, da je razlogovanje, ki ga je Splošno sodišče uporabilo v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe, v nasprotju s členom 5 Uredbe št. 6/2002, ker se mu nalaga obveznost, da sestavlja različne sestavne dele nekega modela, ki so postali dostopni ločeno, kot to velja v primeru pokrivne plošče in posode, objavljenih na različnih straneh istega kataloga.

23 C-345/13, EU:C:2014:2013.

117. EUIPO se spet sklicuje na sodbo z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions [24], v kateri naj bi Sodišče v zvezi s členom 6 Uredbe št. 6/2002, ki se nanaša na preizkus individualne narave modela, potrdilo, da nekega modela ni mogoče primerjati s „skup[kom] specifičnih elementov ali delcev prejšnjih modelov, temveč [s] posamični[mi] in določeni[mi] prejšnji[mi] modeli“. To presojo naj bi bilo treba po analogiji uporabiti za preizkus novosti modela v smislu člena 5 te uredbe.

118. Okoliščina, da so različni sestavni deli modela, ki so postali dostopni ločeno, namenjeni za uporabo kot celota, naj ne bi spreminjala te ugotovitve. Skupek teh različnih sestavnih delov naj bi namreč sicer nakazoval na videz modela, vendar bi bil ta hipotetičen ali vsekakor zelo približen. Pravna varnost, do katere ima pravico imetnik izpodbijanega modela, in pojem „enakosti“ dveh modelov, na katerega se nanaša člen 5 Uredbe št. 6/2002, pa naj bi pomenila oviro za primerjalni preizkus, utemeljen na hipotezah ali približkih.

119. EUIPO z drugim očitkom trdi, da analiza, ki jo je opravilo Splošno sodišče, poleg tega temelji na izkrivljanju dejstev.

120. Primerjava slik, na katere se sklicuje Splošno sodišče, in sicer gre za slike pokrivne plošče in posode, razkrite v katalogih Blücher, ki ju proizvaja družba Group Nivelles, in sliko odtočnega sistema, predstavljeno v teh katalogih, ki ga proizvaja družba ESS, namreč ni omogočala opredelitve oblike in značilnosti predhodnega modela.

121. Družba ESS meni, da bi bilo treba ta drugi pritožbeni razlog razglasiti za utemeljen.

122. Družba Group Nivelles meni, da je treba ta drugi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen, zlasti ker EUIPO napačno razume in razlaga sodbo z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions [25], ter napačno presoja dejstva.

2. Presoja

123. Iz razlogov, ki sem jih navedel, menim, da je Splošno sodišče v točkah od 77 do 79 izpodbijane sodbe dejansko napačno uporabilo pravo.

124. Splošno sodišče namreč po mojem mnenju od instanc EUIPO ne more zahtevati, naj za namene svoje presoje sestavijo predhodni model na podlagi različnih izrezkov iz katalogov, priloženih zahtevi za razglasitev ničnosti, saj je taka obveznost po mojem mnenju v nasprotju z vsebino in obsegom člena 3 Uredbe št. 6/2002 ter torej ne more spadati v okvir presoje novosti modela v smislu člena 5 te uredbe niti kot taka ne more spadati med pristojnosti, ki so podeljene instancam EUIPO s členom 63(1) navedene uredbe.

125. V skladu s členom 63(1) Uredbe št. 6/2002 je preizkus, ki ga instance EUIPO opravijo v okviru zahteve za razglasitev ničnosti, omejen na dejstva, dokaze in argumente, podane s strani strank, in zahtevani ukrep.

24 C-345/13, EU:C:2014:2013, točka 26.

25 C-345/13, EU:C:2014:2013. Glej zlasti sodbo z dne 19. aprila 2012, Artegodan/Komisija (C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 94 in navedena sodna praksa).

126. Na podlagi te določbe EUIPO ne upošteva drugih predhodnih modelov razen tistih, na katere se vložnik zahteve izrecno sklicuje.[26] EUIPO tako meni, da mu ni treba z domnevami in sklepanjem ugotavljati, kateri od predhodnih modelov med tistimi, ki jih je vložnik zahteve prikazal v listinskih dokazih, bi lahko bili upoštevni, če vložnik zahteve ne predloži drugih pojasnil v zvezi s tem.[27]

127. Ne sme se pozabiti, da je v okviru zahteve za razglasitev ničnosti ter v skladu z besedilom člena 52(2) Uredbe št. 6/2002[28] in člena 28(1)(b) izvedbene uredbe v prvi vrsti stranka, ki nasprotuje registraciji modela, tista, ki mora dokazati obstoj in dostopnost predhodnega modela, ki ima enak videz oziroma naredi podoben celotni vtis.

128. V okviru postopka za razglasitev ničnosti mora imetnik predhodnega modela torej dokazati, prvič, da ima ta model enak videz oziroma naredi podoben celotni vtis kot izpodbijani model, in drugič, da je bil predhodni model dostopen javnosti.

129. Dokaz je prepuščen prosti izbiri in presoji vložnika zahteve.[29]

130. V členu 28(1)(b)(v) in (vi) izvedbene uredbe je predpisano le, da zahteva za razglasitev ničnosti, kadar temelji na neobstoju novosti izpodbijanega modela, vključuje navedbo in reprodukcijo predhodnega modela, dokumente, ki dokazujejo njegovo predhodno dostopnost, ter, nazadnje, dejstva, dokazila in argumente v podporo navedenim razlogom.

131. Obrazec, s katerim je mogoče vložiti zahtevo za razglasitev ničnosti, vsebuje poseben razdelek v ta namen.[30]

132. V skladu s členom 30(1) izvedbene uredbe so ti elementi nujni, sicer je zahteva nedopustna, pri čemer imajo instance EUIPO vseeno možnost pred tem pozvati njenega vložnika, naj odpravi pomanjkljivosti.

133. Izvedbena uredba in Smernice EUIPO[31] ne vsebujejo drugih pojasnil glede dokazov, ki jih mora vložnik zahteve za razglasitev ničnosti predložiti, da bi dokazal dostopnost predhodnega modela, ki ima enak videz oziroma naredi podoben celotni vtis kot izpodbijani model.[32]

26 Glej *Smernice za preizkušanje v uradu EUIPO glede registriranih modelov Skupnosti – Preizkušanje zahtev za ugotovitev ničnosti modela* z dne 2. januarja 2014, točka 5.5.1.6, str. 28, peti odstavek, ki je na voljo na spletnem naslovu EUIPO: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/law_and_practice/designs_practice_manual/WP/examination_of_design_invalidity_applications_sl.pdf, v nadaljevanju: Smernice EUIPO.

27 Tako oddelek za ničnost v odločbi z dne 4. oktobra 2006 v zvezi z zahtevo za razglasitev ničnosti modela Skupnosti, ki je bil registriran pod številko 000320809-0001 in je predstavljal radiator, ni želel upoštevati raznih modelov radiatorjev, ki so bili prikazani v katalogu, ker vložnik zahteve ni natančno navedel, kateri med številnimi prikazanimi modeli je tisti, ki ga je treba šteti za predhodni model (točka 10).

28 V skladu s to določbo mora biti zahteva obrazložena.

29 Glej v tem smislu sodbo z dne 9. marca 2012, Coverpla/UUNT – Heinz-Glas (Steklenička) (T-450/08, neobjavljena, EU:T:2012:117, točke od 21 do 25). Splošno sodišče je ta pristop potrdilo v novejših sodbah, in sicer gre za sodbe z dne 7. novembra 2013, Budziewska/UUNT – Puma (Mačka v skoku) (T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 24); z dne 15. oktobra 2015, Promarc Technics/UUNT – PIS (Del vrat) (T-251/14, neobjavljena, EU:T:2015:780, točka 31), in z dne 14. julija 2016, Thun 1794/EUIPO – Adekor (Dekorativni grafični simboli) (T-420/15, neobjavljena, EU:T:2016:410, točki 26 in 27). Ta sodna praksa je povzeta v Smernicah EUIPO v točki 5.5.1.6, str. 28, tretji odstavek.

30 Glej obrazec, imenovan „Zahteva za ugotovitev ničnosti registriranega modela Skupnosti“, ki je na voljo na spletnem naslovu EUIPO: https://euipo.europa.eu/tunnel-web/secure/webdav/guest/document_library/contentPdfs/forms_filings/all_downloadable_forms/invalidity_rcd_sl.pdf, ter pojasnila k temu obrazcu, zlasti točki 2.6 in 3, str. 4 in 5.

31 Glej Smernice EUIPO, točka 3.9.2, str. 11, prvi in tretji odstavek.

32 Splošno sodišče je do enake ugotovitve v okviru prava znamk prišlo v sodbi z dne 20. aprila 2005, Atomic Austria/UUNT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ) (T-318/03, EU:T:2005:136, točka 39), glede razlage člena 76(1) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146) in pravila 16(2) Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 189), katerih normativna vsebina v bistvu ustreza vsebini člena 63(1) Uredbe št. 6/2002 in člena 28(1)(b) izvedbene uredbe.

134. V obravnavani zadevi ni sporno, da vložnica zahteve za razglasitev ničnosti ni ustrezno opredelila in v celoti prikazala predhodnega modela ne v tej zahtevi ne v postopku pred instancama EUIPO. Prikazala je namreč le tisti del modela, za katerega je menila, da je viden ob normalni uporabi, in sicer pokrivno ploščo.

135. Ali lahko v takem primeru Splošno sodišče od odbora EUIPO za pritožbe zahteva, naj odpravi to nepravilnost, tako da za namene svoje presoje sestavi predhodni model na podlagi različnih izrezkov iz katalogov Blücher, priloženih zahtevi za razglasitev ničnosti, „in to tudi, če v [predloženih listinah] n[i] nobene slike take sestave“ [33]?

136. Moj odgovor je nikalen.

137. Prvič, s tako obveznostjo se ne upoštevata besedilo in obseg člena 3 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 28(1)(b)(v) izvedbene uredbe.

138. V skladu s členom 3 Uredbe št. 6/2002 je model opredeljen kot „*izgled* celotnega izdelka ali njegovega dela, ki izhaja iz značilnosti zlasti *linij*, *obrisov*, *barv*, *oblike*, *teksture* in/ali *materialov* samega izdelka in/ali značilnosti *ornamentov* na njem“ [34].

139. Tako je v tej določbi izraženo načelo, v skladu s katerim je pravica iz modela dejansko lastninska pravica na videzu oziroma „*izgledu*“ izdelka, ki jo je treba razlikovati od pravice iz patenta, ki je lastninska pravica na izumu.

140. Ne sme se pozabiti, da ima model estetsko funkcijo, da je njegov namen okrasiti predmet, na katerem je uporabljen, mu dati posebno in prepoznavno zunanjost ter lasten videz s svojimi linijami, obrisi, obliko ali tudi posebno grafiko. [35]

141. Zadevna pojasnila v členu 3 Uredbe št. 6/2002 torej napotujejo na elemente, ki so vidno zaznavni. [36]

142. Zakonodajalec s tem, da v členu 28(1)(b)(v) izvedbene uredbe zahteva „navedbo ali [in] reprodukcijo prejšnjih modelov“, vložniku zahteve za razglasitev ničnosti nalaga, naj prikaže točno določen, posamičen, ugotovljen in opredeljen model, če uporabim besede iz točke 25 sodbe z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions [37]. V tej sodbi, ki se je nanašala na razlago člena 6 Uredbe št. 6/2002, je Sodišče namreč menilo, da primerjava, ki jo vključuje presoja individualne narave modela, ne more temeljiti na „skup[ku] specifičnih elementov ali delcev prejšnjih modelov, temveč [na] posamični[h] in določeni[h] prejšnji[h] modeli[h]“ [38].

143. Te zahteve so bistvene za presojo utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti.

144. Prikaz predhodnih stvaritev mora namreč omogočiti, da se ugotovi obseg uveljavljane prejšnje pravice in na ta način obseg pravic, ki jih lahko upravičeno zatrjuje imetnik izpodbijanega modela.

33 Točka 79 izpodbijane sodbe.

34 Moj poudarek.

35 Glej Greffe, F., in Greffe, P., *Traité des dessins et modèles*, 9. izdaja, LexisNexis, Pariz, 2014, točki 87 in 88, str. 40.

36 Glej Raynard, J., Py, E., in Tréfigny, P., *Droit de la propriété industrielle*, 5. izdaja, LexisNexis, Pariz, 2016, točka 525, str. 304.

37 C-345/13, EU:C:2014:2013. Sodišče je v navedeni točki razsodilo, da „je treba presojo individualne narave modela [v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002] opraviti glede na enega ali več točno določenih, posamičnih, ugotovljenih in opredeljenih modelov izmed vseh modelov, ki so bili prej dostopni javnosti“.

38 Sodba z dne 19. junija 2014, Karen Millen Fashions (C-345/13, EU:C:2014:2013, točka 26).

145. Obseg teh pravic se ugotovi glede na model, prikazan v zahtevi za razglasitev ničnosti, in ne glede na opis ali legendo, ki ga spremlja, saj sta ta – drugače kot pri patentnih zahtevkih – neobvezna in brez vsakršne pravne veljave. Varstvo, zagotovljeno modelu, se nanaša na model, kot je prikazan, zato so navedbe v legendi zgolj informativna dopolnitev. [39] Torej mora prikaz predhodnega modela sam po sebi zadoščati.

146. Poleg tega mora ta prikaz nasprotni stranki omogočiti, da natančno ugotovi, katere so okrasne ali estetske značilnosti predhodnega modela, ki naj bi jih posnemala, in da posledično vsebinsko brani izvirnost svojega modela.

147. Nazadnje, ta prikaz mora instancam EUIPO omogočiti, da natančno in zanesljivo opredelijo predhodni model, da bi se lahko v skladu s členi od 5 do 7 Uredbe št. 6/2002 lotile presoje novosti in individualne narave izpodbijanega modela ter primerjave med zadevnima modeloma, ki jo vključuje ta presoja. Za preizkus, ali izpodbijani model dejansko ni nov oziroma ali dejansko nima individualne narave, pa je očitno potreben točno določen in ugotovljen predhodni model.

148. Za izpolnitev teh ciljev je torej bistveno imeti sliko predhodnega modela, saj to izhaja iz same narave predmeta, ki se želi varovati z Uredbo št. 6/2002, in iz razloga, iz katerega je temu predmetu zagotovljeno varstvo.

149. Ta slika mora omogočati, da se videz izdelka, v katerega je vgrajen model, zajame kot celota, ki je zaključena in prepoznavna po njegovih linijah, obrisih, barvah, obliki, teksturi ali tudi ornamentih ali materialih, kot je predvideno v členu 3 te uredbe.

150. Pravica iz modela torej ni namenjena varstvu neke zamisli ali modela, ki bi bil kmalu uresničen ali ki bi bil rezultat sestavljanja, saj v takih primerih nihče ne more zajeti videza izdelka v tej zaključeni in prepoznavni celoti, ki je lastna modelu. To je sicer razlog za to, da so lahko v skladu s členom 4 navedene uredbe le vidne značilnosti modelov deležne varstva.

151. To posledično izključuje vsak poskus sestavitve predhodnega modela, tudi če v predloženih listinah ni nobene slike take sestave.

152. Taka sestavitev bo namreč vključevala pomanjkljivosti, saj bo nujno zajemala približke, kar je v nasprotju z besedilom člena 3 Uredbe št. 6/2002 in z zahtevami glede presoje novosti modela v smislu člena 5 te uredbe.

153. V obravnavanih zadevah je na primer iz točk 64 in 65 izpodbijane sodbe, ki ju stranke ne izpodbijajo, razvidno, da so slike, ki jih je zahtevi za razglasitev ničnosti priložila njena vložnica, prikazovale več vrst pokrivnih plošč različnih oblik in velikosti, ki jih je bilo mogoče sestaviti s posodami in odtoki, da bi ti sestavni deli skupaj tvorili celotni odtočni sistem za tekočine.

154. Toda kako opraviti primerjavo modelov, ki jo vključuje preizkus utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti, če videz izdelka ter zlasti značilnosti njegovih linij, obrisov, barv in oblike niso jasno prepoznavni in opredeljivi?

155. Sestavitev, ki bi jo v skladu z ugotovitvami Splošnega sodišča moral opraviti EUIPO, bi po mojem mnenju lahko pripeljala do modelov, med katerimi bi obstajale razlike, ki ne bi bile nujno nepomembne.

39 Glej Passa, J., *Droit de la propriété industrielle, Tome 1: Marques et autres signes distinctifs, dessins et modèles*, Librairie Générale de Droit et de Jurisprudence, Pariz, 2006, točka 752, str. 710.

156. S tako sestavitvijo zato ne bi bilo mogoče zagotoviti ustreznega preizkusa utemeljenosti zahteve za razglasitev ničnosti, ker ne bi bilo mogoče zajeti videza izdelka v smislu člena 3 Uredbe št. 6/2002 in tako opraviti primerne primerjave zadevnih modelov, ki se zahteva s členom 5 te uredbe.

157. Če je Splošno sodišče v sodbi z dne 9. marca 2012, Coverpla/UUNT – Heinz-Glas (Steklenička) [40], razsodilo, da dostopnost predhodnega modela ne more biti dokazana z verjetnostjo ali domnevami, temveč mora temeljiti na konkretnih in objektivnih dokazih, ki dokazujejo dejansko dostopnost predhodnega modela na trgu, [41] potem mora to načelo *a fortiori* veljati za prikaz tega modela.

158. V zvezi s tem je v Smernicah EUIPO pojasnjeno, da če prikaz, priložen zahtevi za razglasitev ničnosti, predhodnega modela ne predstavlja ustrezno in zato primerjava z izpodbijanim modelom ni mogoča, to ne pomeni dostopnosti v smislu člena 7(1) Uredbe št. 6/2002. [42]

159. Splošno sodišče se z načelom, ki ga je določilo v točki 79 izpodbijane sodbe, dejansko zgleduje bolj po patentnem pravu kot po pravu modelov, [43] saj se pristop, ki ga je uporabilo, nagiba k podeljevanju izključnih pravic za vrsto odtočnega sistema za tekočine, ki ima lahko različne videze.

160. To pa je v nasprotju z besedilom in obsegom člena 3 Uredbe št. 6/2002.

161. Zato obveznost, ki jo je Splošno sodišče naložilo v točki 79 izpodbijane sodbe in ki temelji na njegovih preudarkih v točkah 77 in 78 navedene sodbe, ne more biti del preizkusa, ki ga morajo opraviti instance EUIPO na podlagi člena 5 in člena 63(1) navedene uredbe.

162. Vendar to ne pomeni, da so instance EUIPO v primeru, kot je obravnavani, v katerem je vložnica zahteve za razglasitev ničnosti prikazala le tisti del modela, za katerega je menila, da je viden ob normalni uporabi, obsojene na nedelovanje.

163. Člen 65(1) Uredbe št. 6/2002, ki se nanaša na pridobivanje dokazov „[*v] postopkih pred uradom [EUIPO*]“ [44], namreč vsebuje neizčrpen seznam sredstev za izvajanje ali pridobivanje dokazov. [45]

164. Kljub omejitvam iz člena 63(1) te uredbe lahko torej instance EUIPO v okviru zahteve za razglasitev ničnosti pridobivajo dokaze v zadevi ter tako zaslišijo stranke ali priče, zahtevajo informacije ali predložitev dokumentov in dokazov ali tudi odredijo izvedenska mnenja.

40 T-450/08, neobjavljena, EU:T:2012:117, glej zlasti točke od 21 do 25.

41 Glej točko 24 te sodbe in točko 5.5.1.6, str. 28, tretji odstavek, Smernic EUIPO. Glej po analogiji sodbo z dne 7. junija 2005, Lidl Stiftung/UUNT – REWE-Zentral (Salvita) (T-303/03, EU:T:2005:200, točka 38 in navedena sodna praksa).

42 Glej Smernice EUIPO, točka 5.5.1.6, str. 29, šesti odstavek. V zvezi s tem se je zanimivo obrniti na odločbo tretjega odbora EUIPO za pritožbe z dne 10. marca 2008 v zadevi R 586/2007-3, „Barbecues“, in zlasti na te točke:

„23. Drugi ugovor se nanaša na kakovost slike žara Cinders, ki je (na enak način) prikazana v dveh revijah in promocijskih letakih družbe Cinders Barbecues […].

24. Na tej sliki je prikazan žar, katerega kuhalna površina je popolnoma prekrita z mesom, vendar je oddelek za ničnost lahko razločil ‚štiri ločene mreže‘. Slika je zaradi pretirane povečave postala zamegljena, *tako da natančna sestava žara ni zlahka vidna*, vendar je oddelek za ničnost opazil ‚značilno oblikovane stranice‘ (brez dodatnih pojasnil). *Odbor ni prepričan, da slika, ki je edini upoštevan dokaz o dostopnosti, utemeljuje to ugotovitev, še manj pa omogoča zanesljivo primerjavo z izpodbijanim modelom za namene presoje celotnega vtisa, ki ga naredita na seznanjenega uporabnika.*

[…]26. *Zato ta slika, na kateri ni pravilno predstavljen predhodni model, zaradi česar je vsakršna primerjava z izpodbijanim modelom nemogoča, ne pomeni dostopnosti za namene člena 7(1) Uredbe št. 6/2002* (moj poudarek).

43 Opis, priložen k patentni prijavi, vsebuje med drugim predstavitev izuma, kot je opisan v patentnih zahtevkih, opis morebitnih skic, podrobno predstavitev vsaj enega načina izvedbe izuma skupaj s primeri in navedbo, kako je izum industrijsko uporabljiv.

44 Moj poudarek.

45 Po vzoru – v pravu znamk – člena 76(1) Uredbe št. 40/94.

165. Tako je v obravnavanih zadevah iz točke 68 izpodbijane sodbe, ki je stranke niso izpodbijale, razvidno, da je družba ESS v prilogi k svojim pripombam, podanim pred oddelkom za ničnost, predložila prikaz modela, ki je predstavljal celotni odtočni sistem za tekočine iz ponudbe družbe Blücher. S tem dokumentom je želela dokazati, da je ta odtočni sistem za tekočine namenjen uporabi v industriji.

166. Instanci EUIPO sta torej razpolagali s prikazom celotnega odtočnega sistema za tekočine, ki ga je ponujala družba Blücher.

167. Tretji odbor EUIPO za pritožbe bi, kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 79 izpodbijane sodbe, v okviru svojega pridobivanja dokazov v zadevi in ob upoštevanju, da je:

– ugotovil, da je oddelek za ničnost napačno primerjal zgolj pokrivno ploščo, vsebovano v izpodbijanem modelu, samo s pokrivno ploščo, ki jo je prikazala vlagateljica zahteve, ter

– posledično za namene te primerjave presodil, da je izpodbijani model sestavljen ne le iz pokrivne plošče, ampak tudi iz stranskih utorov in zunanjih površin odtoka za prho,

lahko glede na izrezke iz katalogov Blücher, ki jih je predložila družba Group Nivelles, zlahka razumel, da je pokrivna plošča, ki jo je prikazala ta družba, namenjena temu, da se sestavi s posodami in odtoki na enak način kot pokrivna plošča, prikazana v izpodbijanem modelu.

168. Zato bi tretji odbor EUIPO za pritožbe lahko:

– bodisi od družbe Group Nivelles zahteval, naj predloži dodatne prikaze predhodnega modela, kot je vgrajen v celotni odtočni sistem za tekočine. Ta družba je tretjemu odboru EUIPO za pritožbe sicer predlagala, da bi zagotovila vzorce izdelkov, prikazanih v priloženih listinah, ki bi bili drugačni od že predloženih, če bi odbor organiziral zaslišanje. Ta je glede tega menil, da ustni postopek ni koristen, ker je presodil, da ima vse potrebne informacije za sprejetje odločitve; [46]

– bodisi se oprl na prikaz modela, ki je predstavljal celotni odtočni sistem za tekočine iz ponudbe družbe Blücher in ga je predložila družba ESS, po potrebi s ponovnim odprtjem razprave tako, da bi se zagotovila spoštovanje pravice strank v postopku za razveljavitev do obrambe in pravičnost postopka.

169. Po mojem mnenju s temi pobudami ne bi prekoračil pristojnosti, ki so mu podeljene v okviru člena 63(1) Uredbe št. 6/2002.

170. Ravno nasprotno, v okviru zadevnega postopka tretji odbor EUIPO za pritožbe ni okleval z uporabo pooblastila za odločanje, ki mu je podeljeno s členom 63(2) te uredbe, ko je preučil vsa dodatna dejstva, dokaze in argumente, ki sta jih podali stranki, tudi tiste, ki sta jih predložili prepozno, zaradi dopolnitve dejstev in dokazov, ki sta jih ti stranki predložili že v postopku za razglasitev ničnosti. [47]

171. Poleg tega ti ukrepi vsekakor spadajo med sredstva za izvajanje ali pridobivanje dokazov iz člena 65(1) navedene uredbe.

46 Točke od 18 do 24 sporne odločbe.

47 Glej točke od 20 do 24 sporne odločbe.

172. V zvezi s tem je treba opozoriti, da se pravila o pristojnosti EUIPO v sodni praksi razlagajo zelo dinamično. Naj omenim predvsem razlago, ki jo je Splošno sodišče sprejelo za člena 74 in 76 Uredbe št. 40/94. Ti določbi, s katerima so urejene pristojnosti EUIPO v okviru vložitve ugovora zoper znamko Unije, sta enaki določbam, s katerimi so urejene pristojnosti EUIPO v okviru zahteve za razglasitev ničnosti modela Skupnosti.

173. Tako je Splošno sodišče v sodbi z dne 20. aprila 2005, Atomic Austria/UUNT – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ)[48], ki se je nanašala na postopek z ugovorom zoper registracijo znamke Skupnosti, razsodilo, da se EUIPO ne more izogniti celostni presoji predloženih dejstev in dokumentov z utemeljitvijo, da mora stranka, ki je vložila ugovor, na svojo pobudo predložiti podrobne informacije in dokaze v podporo svojemu ugovoru.[49] Omejitev dejanske podlage preizkusa, ki ga opravi EUIPO, in načelo dispozitivnosti, v skladu s katerim stranke sprožijo postopek in določijo njegovo vsebino, torej ne izključujeta, da ta urad poleg dejstev, ki jih je izrecno podala družba Group Nivelles, upošteva vse navedbe strank.

174. Glede na te elemente – čeprav obžalujem, da tretji odbor EUIPO za pritožbe ni uporabil sredstev za izvajanje ali pridobivanje dokazov, ki bi bila potrebna, da bi razpolagal s prikazom celotnega odtočnega sistema za tekočine iz ponudbe družbe Blücher – to ne spremeni dejstva, da v nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče razsodilo v točki 79 izpodbijane sodbe, navedenemu odboru ni bilo treba odpraviti te nepravilnosti tako, da bi za namene svoje presoje sestavil predhodni model na podlagi različnih izrezkov iz katalogov Blücher, priloženih zahtevi za razglasitev ničnosti.

175. Ob upoštevanju vseh teh preudarkov menim, da je Splošno sodišče v točkah od 77 do 79 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je od EUIPO zahtevalo, naj za namene svoje presoje sestavi predhodni model na podlagi različnih izrezkov iz katalogov Blücher, priloženih zahtevi za razglasitev ničnosti, in ker je v okviru te presoje relativiziralo pomen razpolaganja s sliko zahtevanega predhodnega modela.

176. Ob upoštevanju te ugotovitve po mojem mnenju ni treba preizkusiti očitka v zvezi z izkrivljanjem dejstev, ki ga navaja EUIPO v utemeljitev drugega pritožbenega razloga.

177. Vendar kljub temu, da je bilo pri razlogovanju Splošnega sodišča kršeno pravo Unije, menim, da zaradi te ugotovitve izpodbijane sodbe ni treba razveljaviti v celoti.

178. Ugotovitev Splošnega sodišča v zvezi z zakonitostjo sporne odločbe ima namreč veljavno podlago v drugih razlogih, ki so bili primarno in avtonomno navedeni v točkah od 60 do 70 izpodbijane sodbe.[50]

179. Ti razlogi, ki jih stranke sicer ne izpodbijajo, tvorijo podlago za izrek izpodbijane sodbe.

180. Tako je Splošno sodišče v točkah 60 in 61 navedene sodbe pravilno razsodilo, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe dejansko storil napako v okviru presoje novosti izpodbijanega modela, ker je vse njegove vidne značilnosti primerjal s samo enim elementom predhodnega modela in torej v sporni odločbi ni pravilno izpeljal posledic iz napake, ki jo je ugotovil pri ravnanju oddelka za ničnost.

181. Glede tega povsem drži, kot je razsodilo Splošno sodišče v točki 62 navedene sodbe, da „je bilo […] treba za presojo novosti izpodbijanega modela primerjati njegove značilnosti, ki so vidne po njegovi namestitvi, z značilnostmi predhodnega modela, vidnimi po njegovi namestitvi, med katerimi je tudi zgoraj navedena [pokrivna] plošča“.

48 T-318/03, EU:T:2005:136.

49 Glej točko 38 te sodbe.

50 Glej po analogiji sodbo z dne 10. julija 2014, Nikolaou/Računsko sodišče (C-220/13 P, EU:C:2014:2057, točka 38).

182. Splošno sodišče je v točki 62 izpodbijane sodbe prav tako pravilno razsodilo, da „na podlagi preizkusa gradiva, ki sta ga stranki predložili [EUIPO], *vsekakor ni mogoče skleniti* [kaj drugega kot to], da je bila pokrivna plošča, prikazana v središču slike[, priložene zahtevi za razglasitev ničnosti], samo del odtočnega sistema za tekočine“.[51] Analiza listin, ki so jih stranke predložile pred instancama EUIPO, ki jo je Splošno sodišče opravilo v točkah od 63 do 69 navedene sodbe, je prepričljiva in popolnoma se strinjam z njegovim stališčem, da ob upoštevanju teh listin EUIPO ne bi preostalo drugega, kot da ugotovi, da je vložnica zahteve za razglasitev ničnosti v tej zahtevi prikazala zgolj del odtočnega sistema za tekočine, ki je bil predmet preizkusa.

183. Že samo s temi razlogi je mogoče utemeljiti ugotovitev Splošnega sodišča, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe dejansko storil napako v okviru presoje novosti izpodbijanega modela, ki upravičuje, da se sporna odločba razveljavi.

184. Kot je zelo jasno razvidno iz točk 71 in 86 navedene sodbe, so ti razlogi neodvisni od preudarkov, ki jih je Splošno sodišče podalo v točkah od 72 do 85 izpodbijane sodbe, da bi odgovorilo na trditve EUIPO in družbe ESS, ter zlasti od razlogovanja tega sodišča v točkah od 77 do 79 navedene sodbe.[52]

185. Čeprav je preizkus dveh pritožbenih razlogov, ki ju navaja EUIPO, pokazal, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, v teh okoliščinah ta ugotovitev po mojem mnenju ne more povzročiti razveljavitve izpodbijane sodbe.

B – Tretji pritožbeni razlog: kršitev členov 6 in 7 Uredbe št. 6/2002 v povezavi s členom 25(1)(b) te uredbe

186. Kot sem navedel v točki 88 teh sklepnih predlogov, tretjega pritožbenega razloga, ker se nanaša na obrazložitev, za katero predlagam, da se razveljavi iz razloga, da je Splošno sodišče kršilo meje sodnega nadzora, ni treba preizkusiti.

187. Ob upoštevanju vseh teh preudarkov opozarjam, da iz ustaljene sodne prakse izhaja, da če je v obrazložitvi sodbe Splošnega sodišča podana kršitev prava Unije, vendar je izrek te sodbe utemeljen iz drugih pravnih razlogov, je treba pritožbo zavrniti.[53]

188. Zato Sodišču predlagam, naj zavrne pritožbo, ki jo je vložil EUIPO, in mu naloži plačilo stroškov v skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča.

IX – Pritožba, ki jo je vložila družba ESS, v zadevi C-361/15 P

189. Družba ESS v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

190. S prvim pritožbenim razlogom družba ESS graja analizo, v kateri je Splošno sodišče preučilo vprašanje, ali je uporaba, ki ji je namenjen izdelek, v katerega je vgrajen predhodni model, upoštevna za presojo novosti in individualne narave izpodbijanega modela. Ta prvi pritožbeni razlog je sestavljen iz treh delov, s katerimi družba ESS izpodbija preudarke, ki jih je Splošno sodišče podalo v točkah od 115 do 123 in 133 izpodbijane sodbe, z vidika členov 5 in 6, člena 7(1), členov 10 in 19 ter člena 36(6) Uredbe št. 6/2002.

191. Drugi pritožbeni razlog pa se nanaša na kršitev člena 61 te uredbe, pri čemer družba ESS trdi, da je Splošno sodišče v točki 137 izpodbijane sodbe prekoračilo meje svojega sodnega nadzora.

51 Moj poudarek.

52 V zvezi s tem vprašanjem glej točko 45 teh sklepnih predlogov.

53 Glej zlasti sodbo z dne 19. aprila 2012, Artegodan/Komisija (C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 94 in navedena sodna praksa).

A – Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je kršilo člena 5 in 6, člen 7(1), člena 10 in 19 ter člen 36(6) Uredbe št. 6/2002

192. Namen tega prvega pritožbenega razloga je izpodbiti presojo Splošnega sodišča, ki je po mojem mnenju zunaj meja njegovega nadzora zakonitosti.

193. Zato iz razlogov, ki sem jih navedel v točkah od 64 do 82 teh sklepnih predlogov, ni treba preučiti tega pritožbenega razloga.

B – Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče ni upoštevalo meja svojega nadzora zakonitosti

1. Trditve strank

194. Družba ESS v okviru drugega pritožbenega razloga meni, da je Splošno sodišče s tem, da je v zadnjem stavku točke 137 izpodbijane sodbe zatrdilo, da „v nasprotju s tem, kar očitno predpostavlja intervenientka, to[, da so pokrivne plošče namenjene za uporabo v industriji,] ne pomeni, da ne morejo biti uporabljen[e] na drugih mestih, med drugim v prhi, kjer morajo običajno prenašati manjše obremenitve“, prekoračilo meje nadzora zakonitosti, ki ga lahko opravlja v skladu s členom 61 Uredbe št. 6/2002.

195. Po mnenju družbe ESS se namreč tretji odbor EUIPO za pritožbe ni opredelil ne do razredov nosilnosti, vsebovanih v katalogih Blücher, (ali njihovega pomena), ne do upoštevnosti teh razredov za presojo novosti ali individualne narave izpodbijanega modela. Družba ESS dodaja, da je bil zadnji stavek točke 137 izpodbijane sodbe nepotreben za to, da je Splošno sodišče prišlo do svojega sklepa.

196. Družba Group Nivelles in EUIPO menita, da je treba drugi pritožbeni razlog razglasiti za neutemeljen, ker Splošno sodišče ni nadomestilo presoje tretjega odbora EUIPO za pritožbe s svojo presojo.

2. Presoja

197. Sodišču predlagam, naj ta pritožbeni razlog takoj zavrne kot brezpredmeten.

198. Najprej je treba spomniti, da je Splošno sodišče v točki 138 izpodbijane sodbe sklenilo, da je tretji odbor EUIPO za pritožbe zmotno opredelil pokrivno ploščo, prikazano v središču slike, ki je bila priložena zahtevi za razglasitev ničnosti, kot „odtok za prho“, ker „iz ničesar v spisu“ ne izhaja, da je bila ta plošča, izključno ali prvenstveno, namenjena uporabi kot odtok za prho.

199. Kot je jasno razvidno iz besed, uporabljenih v točki 138 izpodbijane sodbe, ta sklep temelji na presoji iz točk od 135 do 137 te sodbe v zvezi z listinami, predloženimi instancama EUIPO. Zadnji stavek točke 137 navedene sodbe vseeno izstopa, kot kaže uporaba veznika „vendar“, ker Splošno sodišče nikakor ne preučuje vsebine katalogov Blücher, temveč opravlja odvečno presojo.

200. Ta presoja v nobenem primeru ni podlaga za sklep Splošnega sodišča v točki 138 izpodbijane sodbe, kar sicer jasno izhaja iz izraza „[p]rav tako drži, da […]“, uporabljenega v tej točki, kar poleg tega izrecno priznava družba ESS, ko poudarja, da je bila ta presoja „nepotrebna“ [54].

201. Zato je treba ta drugi pritožbeni razlog, ki se nanaša na to, da Splošno sodišče ni upoštevalo meja svojega nadzora zakonitosti, zavrniti.

54 Glej točko 57 pritožbe.

202. Ob upoštevanju vseh teh ugotovitev Sodišču torej predlagam, naj zavrne pritožbo, ki jo je vložila družba ESS, in ji naloži plačilo stroškov na podlagi člena 138(1) Poslovnika sodišča.

X – Predlog

203. Glede na navedeno Sodišču predlagam, naj odloči tako:

1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 13. maja 2015, Group Nivelles/UUNT – Easy Sanitairy Solutions (Odtočna kanaleta za prho) (T-15/13, EU:T:2015:281), se razveljavi v delu, v katerem je Splošno sodišče v točkah od 112 do 133 navedene sodbe presojalo, ali opredelitev izdelka, v katerega je vgrajen predhodni model, navajan v utemeljitev zahteve za razglasitev ničnosti, pomeni upoštevni dejavnik za presojo novosti ali individualne narave izpodbijanega modela, s čimer je odločalo zunaj meja nadzora nad zakonitostjo odločb odborov Urada Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) za pritožbe, ki je določen v členu 61(2) Uredbe Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti.

2. Pritožbi se zavrneta.

3. V zadevi C-361/15 P se družbi Easy Sanitary Solutions BV naloži plačilo stroškov.

4. V zadevi C-405/15 P se EUIPO naloži plačilo stroškov, Združeno kraljestvo, ki je interveniralo v tej zadevi, pa nosi svoje stroške.